

Max Cavalera... A férfi, aki a legnagyobb hatást gyakorolta rám zenekarával, megjelenésével, szuggesztív frontemberi előadás-módjával. De ne szaladjunk ennyire előre!

Massimiliano Antonio Cavalera néven 1969. augusztus 4-én legenda született a braziliai Belo Horizonte városában. Valószínűleg a szülőknek akkoriban fogalma sem volt arról, hogy a „Max Possessed” művésznevet felvevő fiúk az extrém metál egyik legnagyobb ikonjává válik a későbbiek folyamán. Max még csak kilencéves volt, mikor elveszítette édesapját, és több mint valószínű, hogy ez a trauma váltotta ki pár évvel később a két Cavalera fiúból azt a viselkedést, amit mélyen vallásos édesanyjuk sem tudott tolerálni. A legjobb megoldásnak az tűnt, ha szigorú katonai iskolába íratja az akkor már keményen alkoholizáló, iskolakerülő fiait. Az iskolát természetesen nem végezték el, de a lelkét megtanulták... nincs szükségük arra, hogy bárki rájuk erőltessen bármit is, így 1984-ben, mindössze 14-15 évesen (Max és öccse, Iggor között csupán 13 hónap a korkülönbség) megalapították zenekarukat, melynek a Sepultura nevet adták.

A kezdeti években a sebességet és a brutalitást tartották szem előtt, de pár éven belül a már tudatos munka meghozta gyümölcsét. Igaz, volt olyan, hogy sokszor még a hasonzorú közönség sem értette, mit is szeretne kifejezni a Motörhead, Venom, Hellhammer, Mantas zenekarok jegyeit magán viselő, ám mentalitásában totál punk zajbrigád. A srácok attól sem rettentek vissza, hogy 50 órát utazzanak egy koszos távolsági buszon, csirkék, disznók és helyi parasztok között egy olyan koncertért, amin maximum csak pár sörös dobozt kaptak az arcukba.

Az azóta eltelt időben sem télenkedett hősünk, aki társaival az egész világot meghódította... ne felejtjük el, mindezt Braziliából, anyagi nehézségekkel küzdő szülők gyermekeként.

Max igazából soha sem tudta feldolgozni édesapja hirtelen és korai halálát, hozott az életben kevésbé átgondolt döntéseket, és nem arról híres, hogy mindig két lábbal állt a földön. Megküzdött saját démonaival, az alkohollal, a drogokkal, nevelt fia, Dana és unokája, Moses elvesztésével. Szembe kellett néznie élete főműve, a Sepultura darabokra hullásával, és még öccse is ellene fordult, akivel tíz évig nem is beszéltek.

Főhősünk immáron egy évtizede újra együtt zenél testvérével, és bizony a klasszikus Sepultura-felállás utolsó koncertjének idén december 16-án már húsz éve! A zenekar Cavalera-mentes felállása megosztja a rajongótábort, és Max is kap hideget, meleget a Soulfly élén. Egy dolgot viszont soha ne feledjünk...

Ez az ember még kisgyerekként megálmodott valamit, és tűzön-vízen keresztül megvalósította álmait, a totális kilátástalanságból a világhír felé minden utat bejárt, amit csak lehetett.

Most pedig a kezében tartott biográfia oldalain megosztja veled életének legfontosabb pillanatait, vagy éppen legnyomasztóbb félelmeit.

Obrigado Max! Para sempre e sempre...

Sepumark Kindak

Ára: 3800 Ft

Max Cavalera
Phoenix, Arizona
2013.

Több okból is írom ezt a könyvet.

Mindenekelőtt azért, hogy életem története pontosan és csúsztatás nélkül maradjon fenn. Kifejezetten szerencsésnek mondhatom magam, hiszen nemcsak egy, hanem mindjárt két sikeres metalzenekar alapító tagja vagyok. Nem is emlékszem, hányszor utaztam körbe a világot a Sepulturával és a Soulflyjal. Utunkat káosz, halál és függőség szegélyezte, valamint kapcsolatok születtek és mentek tönkre. Az imádott első zenekarommal, a Sepulturával kapcsolatban eddig még nem mondtuk el a teljes igazságot, továbbá az alkohollal és fájdalomcsillapítókkal folytatott küzdelmemről se nagyon beszéltem korábban, úgyhogy most eljött az ideje, hogy tiszta vizet öntsek a pohárba.

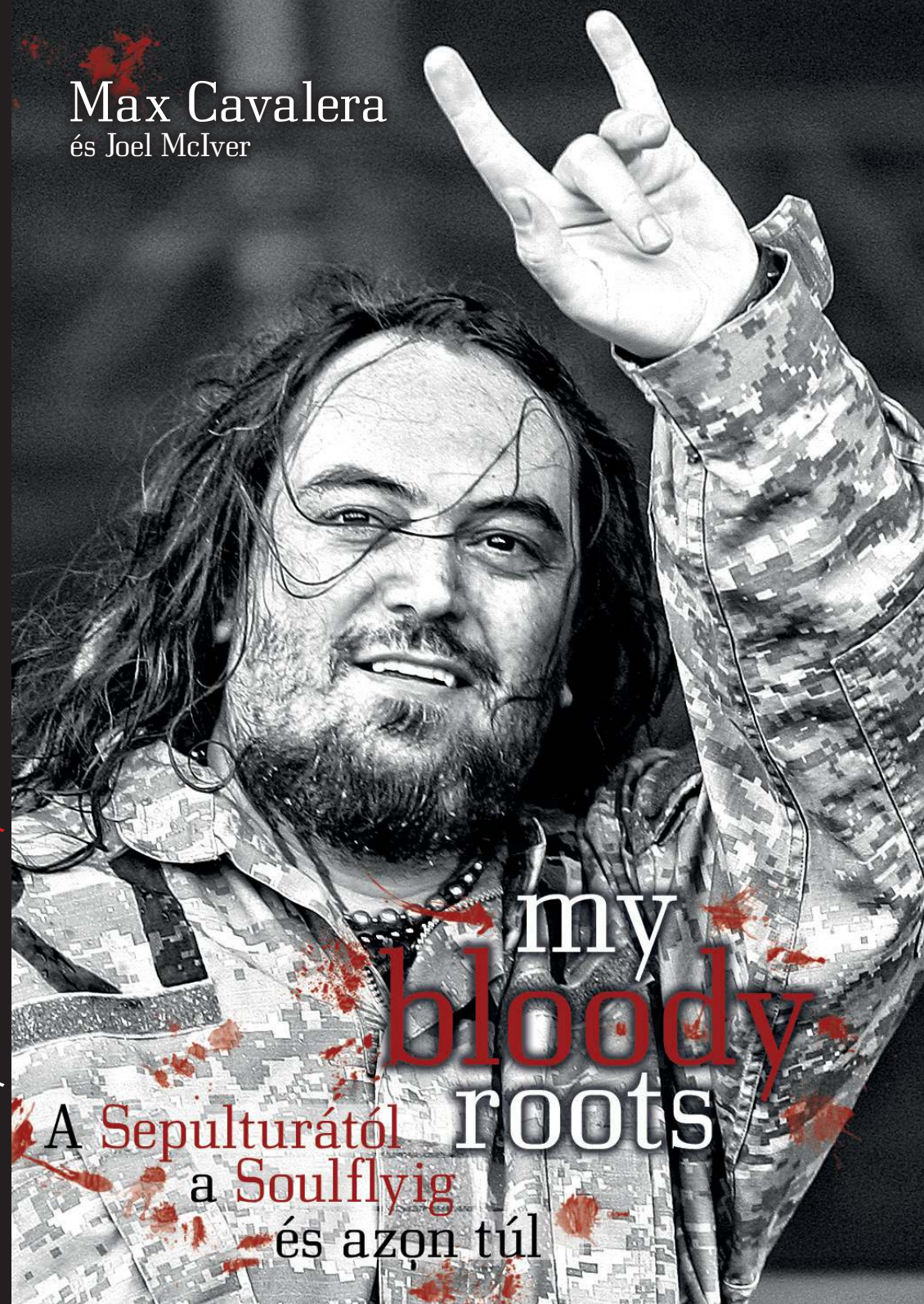
Továbbá, szeretnék köszönetet mondani azon embereknek, akik fontos szerepet játszottak az életemben – legyenek élők vagy holtak. A feleségemnek, a gyerekeimnek, az édesanyámnak, a testvéreimnek, a zenésztársaimnak, a barátaimnak és természetesen azoknak, akik ennyi év után is támogatnak. Ezzel a könyvvel előttük is tisztelgek. Valamint apám, Graziano Cavalera előtt, aki még kiskoromban hunyt el, és a mostohafiam, Dana Wells előtt, akit 1996-ban gyilkoltak meg – szavakkal kifejezhetetlen az irántuk érzett szeretetem és a hiányuk feletti szomorúságom.

Végül pedig szeretnék fejet hajtani színes, sokarcú és csodálatos hazám, Brazília előtt, amelyhez elmondhatatlanul mély érzelmek kötnek. Ismerem a jó és rossz oldalát is, az utcai bandáktól a dzsungelben élő bennszülöttekig. Ezek mind megihletnek és visszaköszönnek a zenémben.

A Sepultura volt az első brazil rockzenekar, amely nemzetközi sikereket ért el. Bízunk benne, hogy ezzel másoknak is kitapossuk az utat, de a Sepultura megalakulása óta már 30 év telt el, és még senkinek sem sikerült a nyomdokainkba lépni. Így aztán az új zenekaromra, a Soulflyra hárul a megtisztelő feladat, hogy körbehordozza a brazil lobogót a világon.

Remélem, legalább annyira megfog majd ez a könyv, hogy kedvet kapj meglátogatni a hazámat, és első kézből ismerd meg. Sehol másutt nem születhetett volna még egy olyan együttes, mint a Sepultura vagy a Soulfly. Brazília egyedülálló. Szeretettel és tisztelettel a törzsemnek...

my bloody roots A Sepulturától a Soulflyig és azon túl D.Á.

Év elején Horváth István „Pityessel” összefogtunk, és útjára indítottunk egy hatalmas projektet, amelynek eredménye A Pantera igaz története – belső szemmel című könyv lett. A Pantera-rajongók feltétlen támogatásán és a sikeres kivitelezésen felbuzdulva, úgy döntöttünk, hogy folytatjuk a közösségi finanszírozású könyvkiadást. Meg is szavaztattuk a Facebookon, hogy kinek az önéletrajzát szeretnék a legtöbbet olvasni, és Max Cavalera lett a befutó. Személy szerint nagyon örültem ennek az eredménynek, mert én is rá szavaztam volna. A Sepultura, a Nailbomb, a Soulfly és a Cavalera Conspiracy mindig is visszatérő vendég volt a lejártszómban. Max zenéiben akkora erő, lendület és szív van, hogy rendszeresen előveszem, ha a fentiekre van szükségem.

Aztán jött a hír, hogy a Cavalera-testvérek 2016. november 21-én fellépnek a Barba Negrában, úgyhogy fénysebességre kellett kapcsolni. Minden szempontból necces volt ez a szűk határidő, de hittünk magunkban. Felvettem a kapcsolatot a társszerzővel, Joel McIverrel, valamint Max feleségével és menedzserével, Gloria Cavalerával, és megvásároltuk a jogokat a könyv magyar kiadására a képekkel együtt. Már csak le kellett fordítani és fel kellett rá hajtani a szükséges összeget.

Azt nem mondanám, hogy zökkenőmentesen zajlott a folyamat. Először Pityesz elhúzódó egészségügyi problémái, majd az én sorozatos családi tragédiáim eléggé megnehezítették a munkát, de ennek ellenére csak azért is megvalósítottuk, amit elterveztünk. Mi nem okozunk csalódást, a mi szavunk szentírás. Ehhez azonban az is kellett, hogy Réti Zsoltól megkapjuk azt a képet, amiből Markovics Márk borítót tudott varázsolni, és Németh Balázs betördelje a Számel Judit által szerkesztett fordításomat. Azért emelem ki őket, mert mindezt ingyen, szívességből és lelkesedésből tették! Így lehetséges, hogy a kedves olvasó most a kezében tarthatja ezt a könyvet.

És ahogy az már kezd hagyománnyá válni, a fordítás minden egyes oldalának a tetején olvasható egy-egy rajongó neve, aki támogatta a könyv megjelenését. Ismét minden tiszteletem ezeké az embereké, mert újfent bebizonyították, hogy együtt képesek vagyunk nagy dolgok véghezvitelére! Ez a mai romlott világban ritkaság. TRIBE!

A Pantera igaz története – belső szemmel születése egészen különleges élmény volt, a My Bloody Roots viszont azért lesz emlékeztető, mert Pityessel embertelen dolgokon mentünk keresztül a készítése közben, mégis célba értünk!

Dudich Akos – www.dudichakos.com

